

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Anna Dziergawka

w sprawie D. A.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 września 2023 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia
Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2022 r.,
sygn. akt II AKa 34/21, utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 22 lipca 2020 r.,
sygn. akt V K 188/18,
na podstawie art. 532§1 k.p.k. a contrario

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Skazany D. A. wnioskiem z dnia 28 czerwca 2023 r. (data wpływu) wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 34/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt V K 188/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 532§1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając wprawdzie ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. Skazany w złożonym wniosku nie podniósł jakichkolwiek argumentów, które wskazywałyby na zasadność zastosowania szczególnej instytucji jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia. Zaś zawarta w nadzwyczajnym środku zaskarżenia argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego D. A. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532§1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 34/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt V K 188/18.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]